

ning om, at der ikke vilde blive stemt over de enkelte Indstillinger med Undtagelse af Slutningsindstillingen, naar ikke særlig Afstemning over dem forlangtes.

Udvalgets Indstillinger under Nr. 1—9 (see Tillæg B, Sp. 525—28) betragtedes altsaa som vedtagne uden Afstemning.

Udvalgets Indstilling under Nr. 10, saalydende;

Med de ovenfor omtalte Forbehold frastiger Rigsdagen sig for sit Vedkommende Ret til at gjøre Ansvar gjældende med Hensyn til Statsregnskabet vedkommende Monarchiets sælles Indtægter og Udgifter i Finantsperioden 1862—64.

vedtoges eenstemmigt med 41 Stemmer.

Derefter fattes Sagens Overgang til anden og sidste Behandling under Afstemning og

vedtoges eenstemmigt med 41 Stemmer.

Man gik derefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behandling af: Betænkning over Statsregnskabet for Finantsperioden 1864—66, afgiven af den af Rigsraadet valgte Statsrevision.

(Udvalgets Betænkning og dets Indstillinger findes i Tillæg B. Sp. 577 ff.)

Formanden: Denne Sags Behandling foretages ligeledes efter Reglerne for Lovforslags 2den Behandling. Udvalgets Indstillinger foreligger som Forslag. Der er ikke til dem stillet noget Ændringsforslag. Efter Aftale med den ærede Ordfører vil jeg ansee det for rigtigst at sætte samtlige Indstillinger under Forhandling under Cet. Jeg skal allerede nu gjøre opmærksom paa, at de enkelte Indstillinger ikke vilde komme til Afstemning, naar ikke særskilt Afstemning over dem forlanges, med Undtagelse af Slutningsindstillingen, over hvilken der vil blive afstemt.

Ordføeren (Tobiesen): Det er en Selvsølge, at Vedkommelsen af Statsregnskabet for 1864—66 med den dertil hørende Statsrevisionsbetænkning og af den over denné afgivne Udvalgsbetænkning samt af de af Udvalget stillede Forslag til Beslutninger maa stee under væsentligt Hensyn til Fællesgrundloven af 18de November 1863, som var den gjældende Lov i den Periode, hvori de her omhandlede Udgifter bleve gjorte. Men det er derhos et Nødvendigheds-hensyn, at der, foruden til disse forfatningsmæssige Bestemmelser, tillige tages et væsentligt Hensyn til de ganske extraordinaire Omstændigheder, under hvilke Regjeringen har virket i den ommeldte Finantsperiode, Forhold, til hvilke Udvalget har henpeget i sin Betænkning, og som jeg, paa Grund af deres lidet glædelige Natur, troer at kunne afholde mig fra her at komme tilbage til, idet jeg holder mig forvisset om, at de ærede Medlemmer, hvert især, ville have dem i frist Minde, hver Gang de blive fremdragne som Undskyldning for Foranstaltninger, som, hvis hine extraordinaire Forhold ikke havde været tilstede, muligens vilde have savnet Forsvar. Jeg skal, uden saaledes nærmere at komme ind paa disse Forhold, gaae over til med nogle Ord at berøre de forskellige enkelte Indstillinger, som Udvalget har tilladt sig at foreslaae, idet jeg dog i saa Henseende i Meget kan henholde mig til den Betænkning, som Udvalget har afgivet.

Udvalgets tvende Indstillinger under Nr. 1 og 2 have nærmest Hensyn til de Brancher, som sortere under Finantsministeriet. Det er en Selvsølge, at der i den her omhandlede Periode for Finantsministeriets Vedkommende Sted end de i disse tvende Indstillinger omtalte, naar man vilde opfatte Anvendelsen af Statens Midler fra et reent theoretisk Standpunkt; men de extraordinaire Forhold bør ganske vist ogsaa her, tages i Betragtning, og Udvalget er ved eet for eet at gennemgaae de Punkter, som Statsrevisionen har fremdraget under Finantsministeriet, kommet til den Overbevisning, at de Udgifter, der under samme ere blevne gjorte paa extraordinair Maade udenfor Bevil-